

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 716/2009/WE

z dnia 16 września 2009 r.

ustanawiająca wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając wniosek Komisji, uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

(1) Sektor usług finansowych stanowi kluczowy element rynku wewnętrznego, który ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania europejskiej gospodarki i zapewnienia jej konkurencyjności w świecie. Zdrowy i dynamiczny sektor finansowy wymaga solidnych ram regulacyjnych i nadzorczych, pozwalających na sprośanie wymaganiom coraz bardziej zintegrowanych rynków finansowych we Wspólnocie.

(2) Rozwijający się od 2007 r. kryzys na rynkach finansowych sprawił, że nadzór nad instytucjami finansowymi i kwestia sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych znalazły się w centrum uwagi polityki wspólnotowej, która przewiduje konieczność zapewnienia dobrze funkcjonujących wspólnych ram dla rynku wewnętrznego.

(3) W globalnej gospodarce konieczne jest również zbliżenie standardów obowiązujących w ramach poszczególnych jurysdykcji oraz opracowanie standardów międzynarodowych w ramach przejrzystego i uwzględniającego odpowiedzialność demokratyczną procesu. W związku z tym ważne jest, aby Wspólnota uczestniczyła w międzynarodowym procesie normalizacyjnym w odniesieniu do rynków finansowych. Aby zapewnić uwzględnienie interesów Wspólnoty, a także wysoką jakość standardów międzynarodowych oraz ich zgodność z prawem wspólnotowym, konieczna jest właściwa reprezentacja interesów Wspólnoty w tym międzynarodowym procesie normalizacyjnym.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽³⁾ (rozporządzenie w sprawie MSR) Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) powinny zostać włączone do prawa wspólnotowego, które ma być stosowane przez spółki, których papiery wartościowe są notowane na rynku regulowanym we Wspólnocie, pod warunkiem że MSSF spełniają kryteria określone w rozporządzeniu w sprawie MSR. MSSF odgrywają zatem zasadniczą rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, a Wspólnota ma bezpośredni interes w zapewnieniu, aby procedury opracowywania i przyjmowania MSSF prowadziły do uzyskania takich standardów rachunkowości, które odpowiadają wymogom ram prawnych rynku wewnętrznego.

(5) MSSF są publikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB), a dotyczące ich interpretacje wydawane są przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC), tj. przez dwa organy Fundacji Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASCF). Ważne jest zatem, aby ustanowić odpowiednie narzędzia finansowania IASCF.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 25 marca 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

- (6) W 2001 r. europejskie organizacje zaangażowane w procesy sprawozdawczości finansowej, zrzeszające emitentów papierów wartościowych, inwestorów oraz przedstawicieli zawodów księgowych, utworzyły Europejską Grupę Doradcą ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG). Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie MSR, EFRAG sporządza dla Komisji opinie na temat tego, czy standardy rachunkowości publikowane przez IASB lub ich interpretacje publikowane przez IFRIC, które mają zostać przyjęte we Wspólnocie, są zgodne z prawem wspólnotowym. EFRAG jest ponadto coraz częściej wykorzystywana jako platforma, dzięki której można przekazywać uwagi o charakterze technicznym, dotyczące projektów standardów rachunkowości.
- (7) Uwzględniając kluczową rolę EFRAG we wspieraniu prawa i polityki dotyczących rynku wewnętrznego oraz w reprezentowaniu europejskich interesów w procesie stanowienia standardów na poziomie międzynarodowym, konieczne jest, aby Wspólnota przyczyniała się do finansowania EFRAG.
- (8) W dziedzinie ustawowego badania sprawozdań finansowych w 2005 r. Monitoring Group – międzynarodowa organizacja odpowiedzialna za nadzorowanie reformy zarządzania Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC) – powołała Radę Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB). Zadaniem PIOB jest monitorowanie procedur stanowienia międzynarodowych standardów rewizji finansowej (ISA) przez IFAC, a także pozostałych obszarów działalności tej instytucji istotnych z punktu widzenia interesu publicznego. Możliwe jest przyjęcie międzynarodowych standardów rewizji finansowej (ISA) na potrzeby stosowania we Wspólnocie, pod warunkiem, w szczególności, że zostały opracowane z uwzględnieniem należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości zgodnie z art. 26 dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾.
- (9) Włączenie ISA do prawa wspólnotowego oraz kluczowa rola PIOB w zapewnieniu, aby spełniały one wymogi określone w dyrektywie 2006/43/WE, oznaczają, że Wspólnota ma bezpośredni interes w zapewnieniu, aby procedury opracowywania i zatwierdzania tych standardów prowadziły do przyjęcia standardów spójnych z ramami prawnymi rynku wewnętrznego. Ważne jest zatem zapewnienie odpowiednich narzędzi finansowania PIOB.
- (10) W związku z tym właściwe jest ustanowienie programu wspólnotowego (zwanego dalej „programem”) umożliwiającego współfinansowanie działalności EFRAG, IASCF oraz PIOB, które to instytucje, zgodnie z art. 162 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾, dążą do osiągnięcia celów będących przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego poprzez opracowywanie i zatwierdzanie standardów lub przez monitorowanie procesu stanowienia standardów w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.
- (11) Właściwe jest również ustanowienie dotacji dla trzech prawnych struktur wspierających, których wyłącznym celem jest zapewnianie Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, ustanowionemu decyzją Komisji 2009/77/WE⁽³⁾, Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, ustanowionemu decyzją Komisji 2009/78/WE⁽⁴⁾, oraz Komitetowi Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych, ustanowionemu decyzją Komisji 2009/79/WE⁽⁵⁾ (zwanym wspólnie „komitetami organów nadzoru”), administracyjnego wsparcia przy wykonywaniu ich kompetencji i realizacji projektów obejmujących w szczególności szkolenia personelu krajowych organów nadzoru oraz zarządzanie projektami w zakresie technologii informatycznych.
- (12) Kryzys finansowy ukazał pilną potrzebę poczynienia postępów dotyczących konwergencji w zakresie nadzoru i współpracy. Wspólnota powinna zatem wnieść wkład w finansowanie określonych działań komitetów organów nadzoru, które mają przyczynić się do osiągnięcia tych postępów.
- (13) Jednolite wdrażanie i stosowanie prawa wspólnotowego w dziedzinie usług finansowych w odniesieniu do nadzoru ma zasadnicze znaczenie dla usunięcia pozostałych przeszkód na drodze do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Do najbardziej skutecznych i właściwych sposobów osiągnięcia tego celu należą zapewnienie przez komitety organów nadzoru lepszego systemu szkoleń dla personelu krajowych organów nadzoru oraz opracowanie wspólnych narzędzi informatycznych.
- (14) Instytucje, które działają w obszarach nadzoru, rachunkowości oraz badania sprawozdań finansowych, są w wysokim stopniu uzależnione od finansowania, a mimo istotnych funkcji, jakie pełnią we Wspólnocie, żaden z proponowanych beneficjentów programu nie korzysta z jakiegokolwiek wsparcia finansowego z budżetu Wspólnoty, które może mieć wpływ na jego możliwości realizacji powierzonych zadań, mających decydujące znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (15) Współfinansowanie wspólnotowe zapewni tym beneficjentom jasne, stałe, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie oraz możliwość niezależnej i sprawniej realizacji powierzonych im zadań leżących w interesie publicznym.
- (16) Należy zapewnić wystarczające środki finansowe poprzez wkład Wspólnoty w funkcjonowanie komitetów organów nadzoru i stanowienie międzynarodowych standardów w zakresie rachunkowości i badania sprawozdań finansowych, w szczególności w odniesieniu do IASCF, a także EFRAG i PIOB.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 28.

- (17) Finansowanie wspólnotowe powinno – w szczególności w przypadku IASCF – zależeć od praktycznej realizacji reform zarządzania, o które wystąpiła Wspólnota.
- (18) Przedstawiając corocznie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji swoje projekty programów prac, wymagane w rezolucji z dnia 9 października 2008 r.⁽¹⁾ i w konkluzjach Rady z dnia 14 maja 2008 r., komitety organów nadzoru powinny uwzględnić w nich szczegółowy wykaz działań finansowanych w ramach programu w roku, którego sprawozdanie dotyczy, z zaznaczeniem w szczególności kwot finansowania i wyników działań finansowych oraz opisu działań, które komitety organów nadzoru zamierzają przedstawić Komisji w kolejnym roku finansowania w ramach programu.
- (19) Oprócz zmian w mechanizmach finansowania, również systemy zarządzania IASCF i EFRAG są obecnie poddawane reformom zarządzania, które okazały się konieczne w świetle kryzysu finansowego, celem zapewnienia, aby stworzenie struktur i procedur umożliwiło im niezależną, sprawną, przejrzystą i uwzględniającą odpowiedzialność demokratyczną realizację powierzonych im zadań leżących w interesie publicznym. Znaczenie tych reform podkreślono w sprawozdaniu grupy wysokiego szczebla w sprawie nadzoru finansowego, której przewodniczył Jacques de Larosière (grupa de Larosière'a) z dnia 25 lutego 2009 r., w komunikacie Komisji z dnia 4 marca 2009 r. na wiosenny szczyt Rady Europejskiej zatytułowanym „Realizacja europejskiego planu naprawy” oraz podczas szczytu G20 w dniu 2 kwietnia 2009 r. Reformy te powinny zostać zrealizowane do czasu uruchomienia współfinansowania przez Wspólnotę. W odniesieniu do IASCF reformy te powinny obejmować między innymi wypełnienie zaleceń zawartych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (IFRS) i zarządzania przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB), oraz w konkluzjach Rady z dnia 8 lipca 2008 r., a w szczególności stworzenie rady nadzorczej wyposażonej w odpowiednie kompetencje i o odpowiednim składzie, większej przejrzystości i legalności w zakresie ustanawiania norm i programów politycznych w ramach IASCF, a także zwiększenie skuteczności Rady Doradczej ds. Standardów oraz sformalizowanie roli ocen wpływu jako części należytego postępowania w ramach IASB.
- (20) Beneficjenci prowadzący działalność międzynarodową w państwach trzecich, tacy jak PIOB i IASCF, nie powinni w dalszym ciągu korzystać ze współfinansowania wspólnotowego, jeśli po upływie jego pierwszych dwóch lat nie poczynili oni znaczących postępów w kierunku zapewnienia, aby neutralne mechanizmy finansowania stanowiły większość ich całkowitego finansowania, także z podmiotów z krajów trzecich.
- (21) Dyrektywa 2006/43/WE przewiduje, że państwa członkowskie powołują niezależne organy nadzoru w dziedzinie badań sprawozdań finansowych. Niedawne wydarzenia rynkowe ukazały jednak niedoskonałości w wielu dziedzinach, w tym w badaniu sprawozdań finansowych. Celem poprawy jakości badań sprawozdań finansowych w Unii Europejskiej Komisja powinna zatem przedstawić do dnia 1 lipca 2010 r. sprawozdania w sprawie wzmocnienia europejskiej współpracy w nadzorze firm audytorskich.
- (22) Kryzys finansowy może doprowadzić do utworzenia nowych instytucji na poziomie wspólnotowym lub międzynarodowym, o mandacie obejmującym cele wspólnotowe podobne do celów realizowanych przez beneficjentów programu.
- (23) Należy zapewnić możliwość włączenia do programu instytucji takich jak nowi beneficjenci, pod warunkiem że spełniają one kryteria kwalifikowalności określone w niniejszej decyzji.
- (24) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (25) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do selekcji nowych beneficjentów programu oraz do wprowadzania odpowiednich zmian w załączniku. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji, poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (26) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ (rozporządzenie finansowe) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, należy stosować z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (27) Kryzys finansowy podkreślił konieczność reformy modeli regulacji i nadzoru dla sektora finansowego Unii Europejskiej. W swoim komunikacie zatytułowanym „Realizacja europejskiego planu naprawy” Komisja ogłosiła zamiar przedstawienia koniecznych wniosków legislacyjnych należycie uwzględniających konkluzje grupy de Larosière'a. Rada Europejska z dni 19–20 marca 2009 r. zgodziła się, że istnieje potrzeba poprawy regulacji

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

i nadzoru w odniesieniu do instytucji finansowych w Unii Europejskiej, a podstawę działania powinno stanowić sprawozdanie grupy de Larosière'a. Komisja powinna jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż dnia 1 lipca 2010 r., przedstawić odpowiednie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (28) Niniejsza decyzja powinna przewidywać możliwość współfinansowania działalności określonych instytucji, które dążą do osiągnięcia celów będących przedmiotem interesu wspólnotowego w kwestiach ogólnowspólnotowych w dziedzinie usług finansowych oraz opracowywania i zatwierdzania standardów lub nadzorowania procedur stanowienia standardów w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.
- (29) Proponuje się wspólnotowe finansowanie dokładnie określonej i ograniczonej liczby najważniejszych instytucji działających w obszarze usług finansowych. W obecnych ramach instytucjonalnych nowe mechanizmy finansowania zapewnią stabilne, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie, dzięki któremu instytucje te będą mogły sprawnie i w sposób niezależny realizować swoje zadania związane ze Wspólnotą lub leżące w publicznym interesie Wspólnoty. Wsparcie finansowe zostanie przyznane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym oraz w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 2342/2002.
- (30) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na jej rozmiary i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejszym ustanawia się na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. program wspólnotowy (zwany dalej „programem”), służący wspieraniu działalności instytucji, które przyczyniają się do osiągnięcia celów polityki Wspólnoty w odniesieniu do konwergencji w zakresie nadzoru i współpracy w dziedzinie usług finansowych oraz w odniesieniu do sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

Artykuł 2

Cele

1. Ogólnym celem programu jest poprawa warunków działania rynku wewnętrznego poprzez wspieranie funkcjonowania, działalności lub działań określonych instytucji w dziedzinach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

2. Wsparciem w ramach programu objęte są następujące formy działalności:

- działalność służąca realizacji polityki Wspólnoty mającej na celu osiągnięcie konwergencji w zakresie nadzoru, w szczególności poprzez szkolenie personelu krajowych organów nadzoru oraz zarządzanie projektami w zakresie technologii informatycznych w obszarze usług finansowych; oraz
- działalność w zakresie przygotowywania lub wnoszenia wkładu w opracowywanie, stosowanie, ocenę lub monitorowanie standardów lub monitorowanie procedur stanowienia standardów, służąca wdrażaniu polityk Wspólnoty w dziedzinie sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

3. Wdrażanie programu nie może naruszać niezależności komitetów organów nadzoru przewidzianych w decyzjach 2009/77/WE, 2009/78/WE i 2009/79/WE.

Artykuł 3

Dostęp do programu

Aby kwalifikować się do finansowania wspólnotowego w ramach programu, beneficjent musi spełniać następujące warunki:

- posiadać status osoby prawnej o charakterze niezarobkowym, której celem jest wspieranie interesu publicznego i która dąży do osiągnięcia celów będących przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002; oraz
- w chwili przyznania dotacji nie może znajdować się w żadnej z sytuacji, o których mowa w art. 93 ust. 1, art. 94 i art. 96 ust. 2 lit. a) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 4

Beneficjenci programu

- Z pomocy w ramach programu korzystają beneficjenci wymienieni w załączniku.
- Beneficjenci prowadzący działalność międzynarodową w państwach trzecich, tacy jak IASCF i PIOB, przestają korzystać z programu, jeśli po upływie pierwszych dwóch lat współfinansowania nie uczynili znaczących postępów w kierunku zapewnienia, aby neutralne mechanizmy finansowania stanowiły większość ich całkowitego finansowania, także z podmiotów z krajów trzecich.

Artykuł 5

Przyznanie dotacji

1. Komisja przyznaje finansowanie w ramach programu w formie dotacji i tylko po przedłożeniu odpowiedniego programu pracy i szacowanego budżetu całkowitego.

2. Finansowanie wspólnotowe jest przyznawane w formie dotacji operacyjnych lub dotacji na działania, pod następującymi warunkami:

- a) w przypadku beneficjentów wymienionych w sekcji A załącznika finansowanie wspólnotowe musi być przyznawane wyłącznie w formie dotacji operacyjnych; oraz
- b) w odniesieniu do beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika:
  - (i) beneficjenci mogą dokonać wyboru między dotacjami na działania a dotacjami operacyjnymi; oraz
  - (ii) przekazując Komisji zgodnie z ust.1 program działań i szacowany całkowity budżet, beneficjent musi przekazać Komisji pisemne potwierdzenie, że wniosek o finansowanie nie narusza niezależności komitetu organów nadzoru, któremu beneficjent udziela wsparcia administracyjnego.

3. Dotacje operacyjne przyznaje się wyłącznie na finansowanie kosztów operacyjnych i wydatków ponoszonych przez beneficjentów, w tym związanych z prowadzeniem sekretariatów i wynagrodzeniami dla pracowników.

W przypadku ponownego przyznania dotacje operacyjne nie są zmniejszane w sposób automatyczny.

4. Dotacje na działania przyznawane są wyłącznie na działalność określoną w art. 6, o ile spełnione są poniższe warunki:

- a) ich wyłącznym celem musi być umożliwienie beneficjentom wymienionym w sekcji B załącznika udzielania wsparcia administracyjnego komitetom organów nadzoru celem opracowywania i wdrażania projektów, określonych w decyzjach przyznających dotacje na działania; oraz
- b) funkcja beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika, polegająca na zapewnieniu wsparcia administracyjnego, musi być wyraźnie określona w ich statutach.

Funkcja polegająca na zapewnianiu wsparcia administracyjnego, o której mowa w lit. b), stanowi jedyny cel beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika i obejmuje prowadzenie działalności określonej w art. 6 na rzecz komitetów organów nadzoru.

5. Komisja podejmuje decyzje o wysokości kwot oraz maksymalnych udziałów w finansowaniu oraz podaje te decyzje do wiadomości publicznej.

Artykuł 6

Kwalifikująca się działalność beneficjentów dotacji na działania

Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 3 oraz art. 3 i 5, za kwalifikującą się do dotacji na działania w ramach określonych projektów o wymiarze wspólnotowym uznaje się następującą działalność:

- a) projekty w dziedzinie technologii informacyjnej;
- b) programy szkoleń oraz programy oddelegowania pracowników krajowych organów nadzoru;
- c) organizacja konferencji, seminariów, sesji szkoleniowych oraz spotkań ekspertów;
- d) przygotowywanie i publikowanie publikacji, przygotowywanie i realizacja innych działań informacyjnych;
- e) prowadzenie badań naukowych i sporządzanie analiz; oraz
- f) inna określona działalność w zakresie wsparcia prawa wspólnotowego i polityk wspólnotowych w dziedzinie rachunkowości i badania sprawozdań finansowych, konwergencji nadzoru lub współpracy.

Artykuł 7

Wybór nowych beneficjentów

1. Komisja może dokonać wyboru nowych beneficjentów programu i odpowiednich zmian w załączniku. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

2. Aby kwalifikować się jako nowy beneficjent, instytucja musi spełniać kryteria określone w art. 3 oraz co najmniej jedno z poniższych kryteriów:

- a) musi być bezpośrednim następcą jednego z beneficjentów wymienionych w załączniku;
- b) musi prowadzić działalność wspierającą wdrażanie polityk wspólnotowych mających na celu zapewnienie konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz współpracy w obszarze usług finansowych; lub
- c) musi być bezpośrednio zaangażowana w proces przygotowywania lub wnoszenia wkładu w opracowywanie, stosowanie, ocenę lub monitorowanie standardów międzynarodowych lub monitorowanie procedur stanowienia standardów, służący wdrażaniu polityk Wspólnoty w dziedzinie sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

3. W przypadku gdy instytucja wybrana przez Komisję jako nowy beneficjent:

- a) spełnia kryterium określone w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, może zostać jej przyznana dotacja jej poprzednika wymienionego w załączniku, pod warunkiem że w przypadku dotacji na działania instytucja ta spełnia także kryteria dotyczące kwalifikującej się działalności określone w art. 6; lub
- b) spełnia kryteria dotyczące kwalifikującej się działalności określone w art. 6 oraz kryteria określone w ust. 2 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, może zostać jej przyznana dotacja na działania.

Na mocy lit. b) niniejszego ustępu maksymalna kwota finansowania dostępna w ramach dotacji na działanie nie może przekraczać w skali rocznej środków niewykorzystanych w ramach przyznanych zgodnie z art. 9 dotacji na określone działania lub dotacji operacyjnych.

Artykuł 8

Przejrzystość

Każdy beneficjent finansowania, które zostało przyznane w ramach programu, wskazuje w dobrze widocznym miejscu, takim jak strona internetowa, publikacja lub sprawozdanie roczne, że otrzymuje wsparcie finansowe z budżetu Unii Europejskiej.

Artykuł 9

Przepisy finansowe

1. Koperta finansowa na wdrożenie niniejszej decyzji w latach 2010–2013 wynosi 38 700 000 EUR. W ramach tej koperty środki na zobowiązania beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika wynoszą co najmniej 13 500 000 EUR, środki dla IASCF nie przekraczają 12 750 000 EUR, a środki dla EFRAG nie przekraczają 11 250 000 EUR.

2. Na roczną wysokość środków przyznawanych zgodnie z niniejszą decyzją każdego roku władza budżetowa udziela zezwolenia w granicach ram finansowych.

3. Przedstawiając władzom budżetowym pierwszy wniosek o przyznanie środków dla IASCF w ramach wstępnego projektu budżetu, Komisja – miesiąc przed złożeniem tego wniosku – składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie reform zarządzania IASCF. Sprawozdanie oceniane jest w odpowiedni sposób przez Parlament Europejski i Radę. Sprawozdanie to koncentruje się na strukturze i procesach zarządzania, w tym składzie rady nadzorczej i jej kompetencjach, a w szczególności na tym, czy może ona w przejrzysty i skuteczny sposób realizować zadania leżące w interesie publicznym. Określa ono także postępy w odniesieniu do planów działania dla państw trzecich, mających na celu stosowanie MSSF do ich krajowych emitentów.

4. Przedstawiając w ramach wstępnego projektu budżetu władzom budżetowym pierwszy wniosek o przyznanie środków

na rok następujący po pierwszych dwóch latach finansowania IASCF i PIOB, Komisja – miesiąc przed złożeniem tego wniosku – składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ukazujące, czy IASCF i PIOB uczyniły znaczące postępy w kierunku zapewnienia, aby neutralne mechanizmy finansowania stanowiły większość ich całkowitego finansowania, także z podmiotów z państw trzecich. Sprawozdanie oceniane jest w odpowiedni sposób przez Parlament Europejski i Radę, tak aby sprawdzić, czy poczyniono znaczące postępy na drodze do neutralnego finansowania, w tym pochodzącego z podmiotów z państw trzecich.

Artykuł 10

Wdrożenie

Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym i w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 2342/2002.

Artykuł 11

Monitorowanie

1. Komisja zapewnia:

- a) coroczne przedstawianie przez beneficjenta sprawozdania technicznego i finansowego z postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu z dotacji na działania, oraz sprawozdania końcowego po zakończeniu realizacji działania; oraz
- b) dla każdego programu działań finansowanego w ramach programu z dotacji operacyjnych – coroczne przedstawianie przez beneficjenta sprawozdania z działalności i sprawozdania finansowego w sprawie wdrażania programu działania oraz sprawozdania końcowego po upływie terminu ubiegania się o finansowanie wspólnotowe.

Komisja określa formę i treść sprawozdań, o których mowa w lit. a) i b).

2. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy we współpracy z właściwymi krajowymi organami kontroli lub urzędami kontroli zgodnie z art. 248 Traktatu, lub wszelkiej kontroli przeprowadzanej zgodnie z art. 279 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) Traktatu, urzędnicy i pozostali pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe, dotyczące działań finansowanych w ramach programu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽¹⁾. W stosownych przypadkach Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wszczyna i prowadzi dochodzenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

3. Komisja zapewnia, aby umowy i porozumienia zawierane w związku z realizacją programu przewidywały w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzane przez Komisję (lub każdego upoważnionego przez nią przedstawiciela), w tym OLAF, oraz w przypadku audytu, w razie konieczności na miejscu – przez Trybunał Obrachunkowy.

4. Personel Komisji oraz personel zewnętrzny upoważniony przez Komisję posiadają odpowiednie prawo dostępu, w szczególności do biur beneficjentów oraz do wszelkich informacji, w tym w formie elektronicznej, wymaganych do przeprowadzenia tego rodzaju kontroli.

5. Trybunał Obrachunkowy oraz OLAF mają takie same prawa – w szczególności w odniesieniu do dostępu – jak Komisja.

6. Beneficjent dotacji operacyjnej lub dotacji na działania przechowuje do wglądu Komisji wszystkie dokumenty dotyczące wydatków poniesionych w roku, na który została przyznana dotacja, w tym zbadane sprawozdania finansowe, przez okres pięciu lat od dokonania ostatniej płatności. Beneficjent otrzymujący taką dotację zapewnia udostępnienie Komisji, w stosownych przypadkach, dokumentów uzupełniających będących w posiadaniu partnerów lub członków.

7. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrwykowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości wsparcia finansowego lub warunków jego przyznania, a także harmonogramu płatności.

8. Komisja zapewnia podjęcie wszystkich kroków niezbędnych w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są realizowane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 12

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty w trakcie realizacji działań finansowanych w ramach programu poprzez stosowanie środków zapobiegających oszustwom, korupcji i innym niezgodnym z prawem działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – poprzez zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾, rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.

2. W odniesieniu do działań Wspólnoty finansowanych w ramach niniejszego programu pojęcie nieprawidłowości oznacza, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, każde naruszenie przepisów prawa wspólnotowego

wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty, albo poprzez zmniejszenie lub utratę dochodów, które pochodzą ze środków własnych pobieranych bezpośrednio w imieniu Wspólnot, albo też w związku z nieuzasadnionym wydatkiem.

3. Komisja zapewnia obniżenie, zawieszenie lub odzyskanie kwoty wsparcia finansowego przyznanego na dane działanie, jeżeli stwierdzone zostaną nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami poszczególnych umów lub porozumienia o przyznaniu wsparcia finansowego, lub jeżeli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeżeli nie dotrzymano terminów lub jeżeli stan realizacji działania uzasadnia jedynie część przyznanego wsparcia finansowego, beneficjent przedstawia Komisji uwagi w określonym terminie. Jeżeli beneficjent nie udzieli zadowalającej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą część wsparcia finansowego i zażądać zwrotu wypłaconych kwot.

5. Komisja zapewnia, aby wszelkie nienależnie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot niezwróconych w odpowiednim terminie naliczane są odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 13

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 14

Ocena

1. Nie później niż sześć miesięcy przed zakończeniem programu Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie osiągnięcia celów programu. Sprawozdanie opiera się między innymi na rocznych sprawozdaniach, o których mowa w art. 11 ust. 1.

W sprawozdaniu tym oceniane są przynajmniej ogólna celowość i spójność programu, skuteczność jego realizacji oraz, zarówno ogólnie, jak i indywidualnie, skuteczność poszczególnych działań w odniesieniu do osiągnięcia celów określonych w art. 2.

Sprawozdanie to jest przekazywane do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

2. Parlament Europejski i Rada decydują, zgodnie z Traktatem, czy program ma być kontynuowany po dniu 31 grudnia 2013 r.

3. Najszybciej jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż dnia 1 lipca 2010 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie konieczności przeprowadzenia dalszych reform systemu nadzoru finansowego w Unii Europejskiej, uwzględniając zobowiązania wynikające z Traktatu, oraz, w stosownych przypadkach, przedstawia konieczne wnioski legislacyjne.

4. Wraz ze wstępnym projektem budżetu na rok 2011 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie ewentualnej korekty całkowitej koperty finansowej w odniesieniu do środków na zobowiązania dla beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika.

5. Do dnia 1 lipca 2010 r. Komisja przedstawia sprawozdanie w sprawie wzmocnienia europejskiej współpracy w nadzorze firm audytorskich.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Beneficjenci, o których mowa w niniejszej decyzji, to:

Sekcja A

Beneficjenci w dziedzinie sprawozdawczości finansowej:

- Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG),
- Fundacja Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards Committee Foundation, IASCF).

Beneficjenci w dziedzinie badania sprawozdań finansowych:

- Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym (Public Interest Oversight Board, PIOB).

Sekcja B

Instytucje, których celem jest udzielanie wsparcia administracyjnego Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetowi Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych, to:

- w przypadku Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS) – CEBS Secretariat Limited, brytyjska spółka o odpowiedzialności ograniczonej gwarancją bez kapitału zakładowego (*limited company by guarantee without share capital*), z siedzibą statutową w Londynie, zarejestrowana w rejestrze handlowym (*Companies House*) pod numerem 5161108,
  - w przypadku Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) – francuska organizacja o charakterze niezarobkowym („*association loi 1901*”), z siedzibą statutową w Paryżu, zarejestrowana pod numerem 441545308 w prefekturze policji (*préfecture de police*),
  - w przypadku Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych (CEIOPS) – niemiecka organizacja o charakterze niezarobkowym (*eingetragener Verein (e.V.)*), z siedzibą statutową we Frankfurcie nad Menem, zarejestrowana pod numerem VR 12777 przez sąd rejonowy we Frankfurcie nad Menem (*Amtsgericht Frankfurt am Main*).
-